

Ve İŖte Yazıyorum Hikayemi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 17 Aralık 2021

Terli bir düş'tü bulut
Ve yaldızlı geceye eşlik eden
Hicaz makamında bir sevgi
Üstelik rüşünü ispatladığı bir iklim
Ve takviye ettiğim yüreğimde saklı her n/esir
Aşkın ihtiva ettiği bir pencere
Bozguna uğrayan yalnızlığın
Geceye eşlik eden sevişmesi geceye
Ve yanık çok yanık bir türkü
Üstelik ucu yanık mektubun sevecen himayesi
Ve işte yazıyorum ben artık kendi hikâyemi...

Nal topladı mevsim...
Seferisi yüreğin
Kibirli bir bulut belki de
Renklere düşkün utkun ve ufkun şeceresi
Kaputu mu yalnızlığın?
Karambole giden ömrün taaddüdü belki de

Esefle şakıyan kuş
Aşka bakış yalnızlığın da tokası rüküş
Çok biçimsiz bir gülüş
İblise uzak bir serzeniş.

Vakıf olduğumdan öte semiren duygular
Aşka atıfta bulunan küme küme bulutlar
Ne aşk ne ömür yeter
Biter belki de tanınan zaman
Solar da solar düşler
Sönmeyen bir ışık oysaki yüreğin alarmı
Her katrede saklı
Her kareninse b/ölündüğü iki üçgen
Dik acılı bir ömrün şahikası
Kanatlarım kırık olsa ne ki

Nemalandığım Őu rüzgârdan arda kalan geride
Altına imzamı attım sok akdın son vaktin
Rengim beyaz ve pembe
Saçlarımsa mavi
Umut teknesinin müdavimi
Sefil yüreğimde açıp solan binlerce çiçek ve hece...